

Manekýna

Fleret

Jsi prázdná v láhvi, manekýno,
na bílý růži černej sníh,
víš ja tě převez manekýno,
to nepochopíš,
vím ptáky lovíš,
třepou se v síti světél.

Skrýváš svět zvláštní manekýno,
svět nádraží a drobných vražd,
jen oči sklopí,
třepou se v síti slzí,
breč, breč, breč,
buď slanej proud.

Já vystál řadu na tvou zradu manekýno,
nechci už světlo se tmou plést,
pražce duní,
jen čelo skloní,
vlak mizí v síti světél,
breč, buď slanej proud.